

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อจัดแบ่งหมู่บ้านในชนบทของภาคเหนือของประเทศไทยทั้งสิ้น 11,061 หมู่บ้าน ออกเป็น 3 และ 5 กลุ่ม โดยใช้วิธี Cumulative $\sqrt{F(\hat{Y}_i)}$ ปรากฏว่า เมื่อจัดแบ่งหมู่บ้านเป็น 3 กลุ่ม ได้ผลดังนี้

- กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i น้อยกว่า 6,391.666 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ยากจน
- กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i อยู่ในช่วง 6,391.666 - 8,208.849 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ปานกลาง
- กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i มากกว่า 8,208.849 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ดี

เมื่อจัดแบ่งหมู่บ้านเป็น 5 กลุ่ม จะได้ผลดังนี้

- กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i น้อยกว่า 5,361.186 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ยากจน
- กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i อยู่ในช่วง 5,361.186 - 6,486.584 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างยากจน
- กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i อยู่ในช่วง 6,486.585 - 8,049.720 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ปานกลาง
- กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i อยู่ในช่วง 8,049.721 - 9,903.404 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างดี
- กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มที่มีค่าของ \hat{Y}_i มากกว่า 9,903.404 จัดเป็นกลุ่มที่มีความเป็นอยู่ดี

จากการใช้เกณฑ์ในการจัดกลุ่มหมู่บ้านออกเป็น 3 กลุ่มข้างต้น ปรากฏว่า

กลุ่มที่ 1 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ยากจนทั้งสิ้น 3,513 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 31.76

กลุ่มที่ 2 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ปานกลางทั้งสิ้น 4,613 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 41.70

กลุ่มที่ 3 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ดีทั้งสิ้น 2,935 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 26.54

และจากการใช้เกณฑ์การจัดกลุ่มหมู่บ้านออกเป็น 5 กลุ่มข้างต้น ปรากฏว่า

กลุ่มที่ 1 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ยากจนทั้งสิ้น 1,505 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 13.61

กลุ่มที่ 2 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างยากจนทั้งสิ้น 2,272 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 20.54

กลุ่มที่ 3 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ปานกลางทั้งสิ้น 4,019 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.34

กลุ่มที่ 4 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ค่อนข้างดีทั้งสิ้น 2,310 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 20.88

กลุ่มที่ 5 มีจำนวนหมู่บ้านที่มีความเป็นอยู่ดีทั้งสิ้น 955 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 8.63

และเมื่อจัดกลุ่มของหมู่บ้านในชนบททั้ง 16 จังหวัด ในภาคเหนือโดยการใช้อัตราในการแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ข้างต้นได้ผลดังนี้

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านยากจนมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 98.83 ของหมู่บ้านในชนบททั้งหมดของจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาได้แก่จังหวัดลำพูน ร้อยละ 81.50 แพร่และแม่ฮ่องสอนเป็นอันดับถัดมา คือ ร้อยละ 78.80 และ 77.46 ตามลำดับ

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านยากจนน้อยที่สุด คือ จังหวัดกำแพงเพชร และอุทัยธานี ปรากฏผลว่าไม่มีหมู่บ้านใดเลยในสองจังหวัดนี้จัดเป็นหมู่บ้านยากจน

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ปานกลางมากที่สุด คือ จังหวัด
อุตรดิตถ์ ร้อยละ 94.15 ของหมู่บ้านทั้งหมดในจังหวัดอุตรดิตถ์ รองลงมาได้แก่จังหวัดลำปาง
ร้อยละ 83.81 ตากและเพชรบูรณ์ เป็นอันดับถัดมา คือ ร้อยละ 80.73 และ 80.00 ตาม
ลำดับ

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ปานกลางน้อยที่สุด คือ จังหวัด
กำแพงเพชร ร้อยละ 0.34 ของหมู่บ้านในชนบทของจังหวัดนี้

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ดีมากที่สุด คือ จังหวัดกำแพงเพชร
ร้อยละ 99.66 ของหมู่บ้านในชนบทของจังหวัดนี้จัดเป็นหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ดี รองลง
มาได้แก่ จังหวัดอุทัยธานี และนครสวรรค์ คือ ร้อยละ 90.18 และ 74.06 ตามลำดับ

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ดีน้อยที่สุด คือ จังหวัดเชียงใหม่
ร้อยละ 0.07 ของหมู่บ้านในชนบทของจังหวัดเชียงใหม่ จัดเป็นหมู่บ้านที่มีสภาพความเป็นอยู่ดี

จังหวัดที่มีร้อยละของหมู่บ้านในชนบทที่จัดว่าเป็นหมู่บ้านยากจน มากกว่าร้อยละ 50
ของหมู่บ้านในชนบทของแต่ละจังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน แพร่ แม่ฮ่องสอน และน่าน
ซึ่งในจังหวัดเหล่านี้ควรจะได้มีการศึกษาและแก้ไขสภาพความเป็นอยู่ของประชากรในจังหวัด
เหล่านี้อย่างเร่งด่วน

จากแบบจำลองที่ใช้แสดงถึงสภาพพื้นฐานความยากจนของประชากรในหมู่บ้านนั้น ได้
คำนวณน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัว ซึ่งจากค่าน้ำหนักที่แสดงบนตัวแปรแต่ละตัวเหล่านี้ ก็อาจ
จะนำมาพิจารณา เป็นแนวทางที่จะชี้ให้เห็นพัฒนาการไปถึงจุด หรือลักษณะของ โครงการที่ควร
ให้ความสำคัญ เพื่อที่จะให้การพัฒนา เกิดผลผลิตหน้าขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น โครงการ
ก่อสร้างแหล่งน้ำหมู่บ้าน โครงการข้าวไร่ที่สูง โครงการธนาคารวัวควาย โครงการการ
ศึกษานอกโรงเรียน และจากแบบจำลองนี้ยังสามารถนำไปใช้ในการติดตามผลของการพัฒนาว่า
มีแนวโน้มที่จะบรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งจากแนวโน้ม
ต่าง ๆ ที่คาดประมาณ ก็จะยังสามารถนำไปใช้แก้ไขหรือปรับปรุงการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อ
ที่จะให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในตอนแรกเริ่ม

สำหรับการจัดกลุ่มหมู่บ้านในชนบทของภาคอื่น ๆ และของประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์
เดียวกันนั้น ก็อาจจะสามารถนำวิธีการวิจัยดังกล่าว มาทำการสร้างแบบจำลองและจัดกลุ่ม

หรืออาจจะนำลักษณะของประชากรในแต่ละกลุ่มของหมู่บ้านในชนบทของภาคเหนือนี้ มาทำการคำนวณค่าประชากร (Parameter) ของตัวแปรที่แสดงสภาพพื้นฐานความยากจน แล้วใช้วิธีการของ Discriminant Analysis เพื่อทำการจัดกลุ่มของหมู่บ้านในชนบทของภาคต่าง ๆ และของประเทศ เพื่อที่จะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดพื้นที่เป้าหมาย และใช้เป็นตัวพิจารณาในการวางนโยบายสำหรับการพัฒนาต่อไป

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย